

govore Kromerja, Muleja, Apfaltrerna in Schloissnigga. Dajte soseskam vse, kar ni treba, da bi cesarske gosposke v rokah imele! — pravi — in prav bo na vsako stran; soseske bojo na svojih nogah stale brez vajetev gosposkinih ondi, kjer jih ni treba; kjer so pa potrebne, morajo biti; al kolikor mogoče, malo naj jih bode, in potem bo tudi stroškov manj. Birokracija je Avstrii še malo pomagala; cesarji sami so vzroki velikodušnih prenaredb v starih in novih časih. — Dr. Zupan se v predlogu svojem nanaša le na državni zbor. — Poročevalec Kromer naposled v dolgem govoru zagovarja odborov nasvèt, da bi dežela dobila 24 okrajnih (kantonskih) gospósk. Al brez vspeha so bila vsa priporočila: s 15 glasovi zoper 14 je padlo 24 kantonskih gospósk; s toliko večino pa je padel tudi dr. Costov predlog. Ker ni bilo moč, več samostojnosti rešiti županijam, je bila stranka srenjskega napredka zadovoljna, da je saj odbila staro kopito 24 okrajnih gospósk.

Dopisi.

Iz Gradca 16. januarja. * — Beseda v spomin Prešernov, katero smo 10. tega meseca obhajali, je bila prav slovesna, in ni se bilo kmali toliko ljudi zbralo, kakor pri tej slovesnosti. Pevci so jasno pokazali, kako so se v kratkem času izurili, kajti reči se mora, da je bila vsaka pesem izvrstno in navdušeno popevana, kar so poslušavci tudi z živim ploskanjem priznali. Le škoda, da je vvodni govor moral izostati, ker je bil „Slovenije“ prvosednik na naglo zbolel in je ravno on bil, kateremu je bilo častno naročilo pozdraviti goste ter našemu pesniku govoriti slavo. Gospod pravnik Švinger se je pokazal dobrega govornika po deklamovanju Prešernovega „pevca“. Posebno se je pa bil poslušavcem prikupil dr. B. Ipavec, ki je mojstersko igral svojo lepo overturo. Po besedi je bil ples, ki je trajal do belega dne v veliko veselje lepega spóla, kterega se je bilo res mnogo mnogo sešlo. Počastil je bil to besedo tudi nekdanji srbski minister Nikolajević in je bilo tudi več poslancev in druge imenitne gospode nazoče. — Ali bi ne bilo dobro, da bi tudi naši deželni zbori kaj naklonili slovenski Matici? To željo izročam v prevdar, zlasti odkar vidim, da naš deželni zbor za „unterrichtszwecke“ precej dosti storí, kajti nedavno je odločil za bravno društvo na Joanišču 525 forintov, česar mu Slovenci ne zavidamo, a bi vendar želeli, da bi se tudi v prid naše kulture kaj storilo, kar bi se ravno po omenjenem potu lahko zgodilo. Prevdarite!

Od Savine 21. jan. — Národna veselica, ktera se je 16. t. m. v Laškem trgu v dvorani s puščicami streljajoče družbe na predvečer godú prečastitega gospoda nadžupnika Antona Žuža-ta za ustanovljenje tržanske bolnišnice obhajala, bila je zopet svitla in mila zvezda na nebu našega narodnega gibanja in življenja, in vesel dokaz, da Laški trg ni zadnji med trgi in mesti prijazne savinske doline. — Sešlo se je okoli 200 oseb, med temi veliko število gospej in gospodičin. — Začela se je veselica z daljšim, navdušenim govorom, v katerem sta bila pomen in namen te veselice razjasnjena, sledile so pesmi in igre, in sicer pesmi: „Kojakom“, „Kdor ima srce“, „Oj talasi“, „Lahko noč“, in igre: „Ilirija oživljena“ in „Županova Micika“, pred koncem pa zopet bistroumni in tehtni govor gospoda osnovatelja te veselice. — „Županova Micika“ se je tako gladko in izvrstno predstavljala, da je gledavec nehoté pozabil, da ima diletante pred seboj; sè srčnimi slavo-klici se je ljubeznjivima gospodičinama igravkama in prijaznim gospodom igravcem glasna pohvala izreko-

vala. — Pesmi so se pele od združenega ženskega in moškega, za Laški trg prav močnega kora tako ljubeznjivo in eksaktno, da gromečega ploskanja ni bilo pred konca, da so se še enkrat ponovile; pa tudi do sedaj na Štajarskem še nismo imeli veselja, da bi bili združen slovensk kor slišali. Slava in hvala pevskemu vodju g. Lopan-u! — Kmali pri začetku veselice se je naznanil telegram, v katerem dr. Bleiweis iz Ljubljane gospoda nadžupnika in vse društvo pozdravlja; z velikim veseljem je bil ta pozdrav od vse družbe sprejet in srčno odzdravljen. — Po pesmih je sledil ples, kterega se je venec krasnih gospej in gospodičin vdeležil. V počitni uri pa se je vse okrog miz vsedlo, in sledile so od cele družbe navdušeno pete narodne pesmi in lepe, prav navdušene zdravice. — Gospodu Šavperlu pa se moramo presrčno zahvaliti za njegovo blago misel in njeno čvrsto izpeljavo, za tako lepo narodno veselico, ktero nam je on s podporo domoljubnih gospodičin in gospodov napravil; pokazal je, da en sam omikan, navdušen, za umetnost vnet in nesebičen mož s pomočjo mu sorodnih src več pričeti in izpeljati more, kot kôpa istih ošabnih in zopernih gospodov, ki se obnašajo, kakor da bi bili vse rodoljubje za-se „v štant“ vzeli, kterih pozitivnih, narodu v resnici koristnih del pa nikdo ne pozná! — Še enkrat tedaj presrčno zahvalo vsem gospodičinam in gospodom, kateri so k tej krasni veselici pripomogli, in sploh vsem vrlim Laškim tržanom! Prosimo jih le, naj napravijo savinskim Slovincem kmali zopet tako lepo narodno veselico. Živili!

Iz Ljubljane. V izrednem zboru kmetijske družbe 23. dne t. m. je v imenu gozdnarskega odseka g. Lud. Dimic, gozdnarski oskrbnik, poročal o predlogih, po kterih naj bi se gozdnarski odbor vrstil v glavni odbor kmetijske družbe. Ker se po teh predlogih imajo premeniti družbena pravila, in bi utegnilo prav biti, da se premeni še kaj več o njih, je v soglasji z gosp. Dežmanom, vitezom Guttmannstalom, g. Guttmannom in g. dr. Ahačičem nasvetoval g. dr. Costa: naj po 5 udih pomnoženi glavni odbor napravi osnovo za premembo pravil; v to premembo naj se vzamejo predlogi gozdnarskega odseka, pa tudi še drugi nasveti; tako sestavljena cela osnova naj se natisne, vsem udom razpošlje, v prihodnjem občnem zboru pa, ako je mogoče, meseca maja, v konečni pretres in sklep vzame. — Ker je ta predlog z veliko večino obveljal, so bili v odbor za posvetovanje pravil voljeni gospodje: Dežman, Toman, vitez Guttmannsthal, Dimic, dr. Ahačič; največ glasov za temi pa sta dobila gospoda Faber in Schollmajer. Gospodom gozdnarskega odseka: grofu Jož. Barbo-tu, g. L. Dimic-u (poročevalcu), g. Fr. Vičel-nu, gosp. Henr. Likarju in g. Fr. Schollmajer-u je zbor svojo zahvalo izrekel za njih dobro prevdarjene nasvete, kateri se bojo vzeli v osnovnih pravil.

— C. k. deželno predsedstvo daje na znanje, da milodare za Dolence v živežu, semenu ali kakoršnem koli blagu po deželi prejemajo c. k. kantonske gosposke, v Ljubljani pa magistrat.

Milodari za Dolence.

Gospod baron Anton Zois v Ljubljani 50 gold.; — gosp. A. U. v Zagrebu 10 gld.; — neimenovan dobrotnik po g. Heidrihu 20 gld.; — gosp. A. L. v Ljubljani 5 gold.; — gosp. dr. H. Pavkar, špiritual v Ljubljani 5 gold.; — gosp. dr. Lovro Toman v Ljubljani 5 gold.; — gosp. prof. dr. Valenta v Ljubljani 3 gold.; — gosp. dr. E. Costa, župan v Ljubljani, 10 gld.; — gosp. prof. dr. Čebašek v Ljubljani 5 gold.; — M. H. 5 gold.; — dr. Janez Bleiweis v Ljubljani 10 gold.

Za pogorelce v Harijah: Gosp. prof. dr. Čebašek v Ljubljani 2 gold.; — Ksaverijanski farani na Štajarskem 3 gold.